

— Е, най-после дойдоха и моите юначета. Къде скитахте до сега. Много се забавихте, а на мене сто ума ми дойдоха въ главата. Ний мълчимъ. Азъ поднасямъ хлѣбчетата и халвицата. Тони изважда левчетата отъ джобовете си и ги пръсва на леглото. Тѣ блѣсватъ на свѣтлината. Дѣдo ги гледа и имъ се радва като дете.

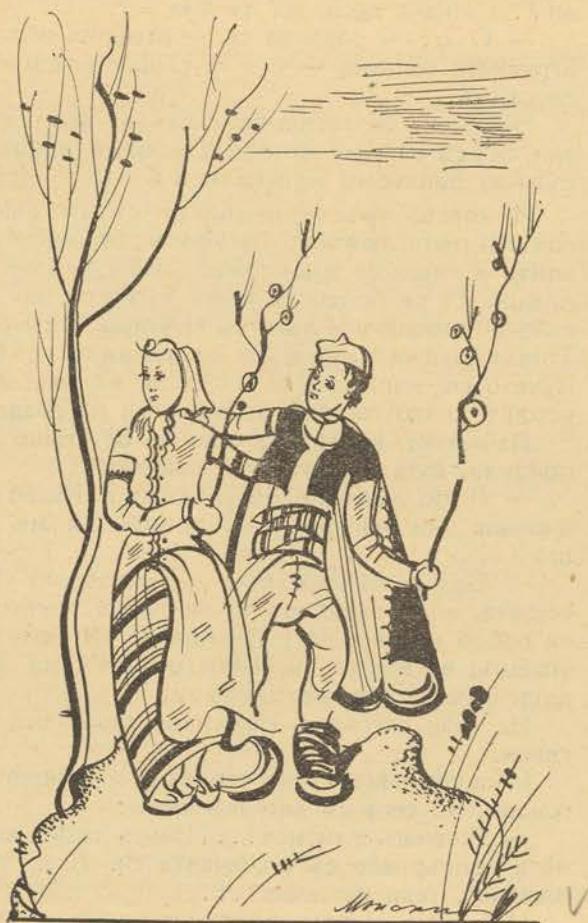
— А какъ ги спечелихте? — пита той. Ний му разказваме. Той не може да се сдѣржи, заплаква.

— И за мене радостъ и подкрепа да дойде

на стари години. Бива те тебе Милчо. Ще станешъ човѣкъ. — И дѣдo ме тупа по рamoto.

— Азъ има за кого вече да живѣя. Ще приберемъ тута майка ти. Азъ ви прощавамъ. Ти ще се научишъ на нѣщо. А татко ти като види отгоре какъ се грижа за васъ, се вѣрвамъ ще ме прости.

А навѣнъ чести топовни гѣрмежи разтѣрсиха съннитѣ простори на бѣлата ноќь — вѣзвестяваха Новата година.

Сурова, весела година!
Старата измина,
нова вече настѫпи,
дрѣнъ наново напѫпи.
Некъ наново да бѫде
Здраве, радостъ навсѫде
съсъ наденди по-нови.
Да се боримъ съ злото,
да посрещнемъ доброто.

Елинъ Пелинъ.

НОВОГОДИШНА ПѢСЕНЬ

Спи, мой воленъ първенакъ,
спи мой сладичъкъ юнакъ,
че ще дойде презъ комина
скоро Новата година.

Сладко спи ты, сине мой,
и срѣдъ нощния покой
тя ще дойде — цѣла въ злато
тука съ дарове богати
и предъ тебе тая ноќь
ще ги сложи — пъленъ кошъ.

Нека вънъ ноќьта бѣснѣе,
нека хала зла лудѣе —
тука радостъ ще цѣвти,
най-щастливъ ще си ми ти!

Снѣгъ се сипе на парцали,
вие ледената хала,
спи детето сладъкъ сънъ,
а срѣдъ ноќь, срѣдъ вой и грѣмъ
Новата година тука
на прозореца почука.

Срѣдъ камбанения грѣмъ
стихна бурята на вънъ
и на утрото лжчитѣ
пакъ огрѣха равнинитѣ.

Симеонъ Мариновъ.

